

3561 2den Del af Finansloov. f. Finanssaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3562

Utring, som jeg brugte i forrige Møde, at man ikke burde improvisere Noget ved Flaaden; men han spurgte, hvorledes denne Utring skulde kunne rettes imod ham; Improvisation, meente han, er netop de store Skibe, hvormod de 12 Fods Skibe ere, hvad vi have udviklet, bygget og dannet os. Det stiller sig maaskee ved en flygtig Betragtning saaledes, at det seer ud, som om de lavtgaende Skibe ere en naturlig Udvikling i vor Marine, og at de store ere de improviserede, skjøndt jeg maa minde om, at der har været lang, lang Tid, hvor det netop var den søgaaende Flaade af store Skibe, som vi udviklede her i Landet. Men Spørgsmaalet er slet ikke dette. Hvad der har udviklet sig her, og hvad der er en bestemt Tradition her i Danmark, er, at Forsvaret for vore Kyster kun kan føres paa det aabne Hav. Dette har hidtil været Grundlaget for vor Marines Udvikling. Den høitærede Minister vil sætte et andet System i Stedet derfor, og maaskee har han Ret; men hidtil har dette været Grundlaget, at Danmark bør forsvares paa det aabne Hav, og derfor bliver det en Improvisation, en farlig Improvisation, naar man ved 2den Behandling af Finansloven ved et enkelt Forslag skulde afgjøre, at Forsvaret fra nu af skal føres paa en ganske anden Maade, selv om man dertil vil bruge en vis Art Skibe, af hvilke vi i Løbet af de sidste 4 eller 5 Aar have bygget nogle. Til de „Illusioner“, som vi Danste ere komne heelt bort fra, og som Ingen behøver at advare os imod, hører den, at vi skulde kunne optage en Kamp under de samme Bilkkaar, som vi havde endnu i 1864, det vil sige, at vi skulde være istand til fuldstændig at indespærre vor Sjendes Sømagt og spille Herre paa Havet i samme Omfang som i de foregaaende Krige. Denne „Illusion“ behøver man ikke at bekæmpe, Ingen nærer den. Men der er anden Overbeviisning, som nogle ærede Herrer ligeledes kalde en Illusion, men hvilken vi Andre holde fast ved, fordi den i vore Dine er Sand-

hed, nemlig denne: Skal der virkelig gøres Noget for at beskytte Landet mod en fuldstændig Erobring, som let vil kunne blive dets Undergang, kan det kun være derved, at vi blive istand til at møde paa Dybet dem, der skulle komme over Dybet for at angribe os. Og dog, maaskee er ogsaa dette en Illusion, eller maaskee kan det være Sandhed i dette Dieblisk, men høre op at være det om 3—4 eller 5 Aar, naar vor Sjendes Udvikling har overfløjet vor. Jeg vil sørge dybt, naar dette bevises mig, men det skal ialfald bevises. Jeg har følt mig beroliget ved at høre, at Medlemmer her i Salen, som ere sagkyndige, have udtalt, at „Søvnbyrdigheden“ ikke alene bør maales efter det Antal Millioner, som hvert enkelt Skib har kostet, ikke alene efter Dykkelsen af Vandseret, men i Combinationen af de forffjellige Evner og Egenstaber, hvoraf Danmark dog endnu er i Besiddelse af nogle, som dets Modstander ikke har i samme Grad, og skjøndt der tidt har været talt om, at man ikke skal appellere til Følelsen, skal jeg dog tilføie dette, at det Folk, som forsvaret sin Tilværelse, kæmper bedre og villigere ogsaa paa Havet end det Folk, som gaar ud paa at erobre og opluge, at der selv i den svageste Arm, naar den værner om det for ethvert Menneffe Helligste og Dyrebarest, vaagner Kræfter, som have deres Værd selv imod flere Millioner eller tykkere Vandserplader. — Jeg stemmer al saa imod begge de Forslag, som ere stillede. Jeg stemmer mod dem, for at dette Spørgsmaal idetmindste endnu engang kan komme til at foreligge for os, og jeg stemmer mod dem, fordi jeg, forinden jeg gaar til at vælge imellem det Eine eller det Andet, i al Fald først vil høre den Udvikling, som den høitærede Minister vil give os. Jeg stemmer imod dem, fordi jeg paa ingen Maade vil binde Søværnet til en Fremtid, eller gjøre en Begyndelse, dertil, som kan lede os ind paa en Skraaplan, hvis Ende jeg ikke kan forudsee i dette Dieblisk.